Spirometrie: worden onze COPD patiënten behandeld volgens de GOLD richtlijnen. Een praktijkstudie.

Haio: VAN GREMBERGEN Helen , KUL
Promotor: VANDEVOORDE Jan , V.U.B.
Praktijkopleider: UYTTENDAELE Luc

Context: De bedoeling van dit manama-project was om een praktijkverbeterend project te realiseren. Er werd vertrokken vanuit een frequente reason for encounter bij de huisarts, namelijk klachten ter hoogte van de luchtwegen onder de vorm van dyspnoe, hoest en sputa. Veel van onze patiënten bij wie we een diagnose van COPD vermoeden op basis van anamnese en klinisch onderzoek staan op inhalatiemedicatie. Zonder voldoende objectieve gegevens.

Onderzoeksvraag: In dit onderzoek wordt nagegaan of onze patiënten, ouder dan veertig jaar, die met medicatie behandeld worden voor obstructieve longaandoeningen of die klachten hebben die suggestief zijn voor COPD, correct behandeld worden volgens de GOLD richtlijnen. Bijkomend wordt nagegaan hoe het diagnostisch middel, spirometrie, beter in onze praktijk kan ge?ntegreerd en ge?mplementeerd worden.

Methode: De patiënten die op basis van hun klachtenpatroon vermoedelijk COPD hadden en zij die naar een voorschrift voor inhalatiemedicatie vroegen, werden onderworpen aan een spirometrie. Alle relevante gegevens (leeftijd, geslacht, rookgeschiedenis, medicatiegebruik) werden opgelijst. Het resultaat van de spirometrie werd dan vergeleken met de therapie die de patiënt reeds kreeg en welke hij volgens de GOLD richtlijn zou moeten krijgen.

Resultaten: Er werden 24 spirometries uitgevoerd. Van deze 24 gebruikten reeds 14 patiënten inhalatiemedicatie. Slechts 8 van de 24 hadden ook effectief COPD. Verder waren er 2 patiënten waarbij we de diagnose astma stelden en 1 patiënte met een restrictief beeld die verder onderzocht diende te worden. Daarnaast waren er 2 patiënten waarbij de spirometrie niet correct werd uitgevoerd en 2 patiënten die te recent hun medicatie gebruikt hadden. Tot slot waren er 9 patiënten met een normale spirometrie die we konden geruststellen. Slechts 3 van de 8 COPD patiënten stonden onder de juiste therapie.

Conclusie: Het onderzoek is kleinschalig, maar toch bracht het vaak verrassende resultaten. De behandeling van patiënten, enkel op basis van anamnese en klinisch onderzoek, strookt lang niet altijd met de richtlijnen. Zoals blijkt uit de spirometrie cijferresultaten worden in een behoorlijk aantal gevallen inhalatiecortico?den vaak te vlug voorgeschreven. Het goed onder de knie hebben van het longfunctieonderzoek in het kader van screening, diagnose en opvolging van COPD patiënten is zeker een voordeel voor de huisarts. De studie stelt dan ook voor om op een systematische manier gebruik te maken van spirometrie als diagnostisch middel.